

MALAYSIA

Warta Kerajaan

SERI PADUKA BAGINDA

DITERBITKAN DENGAN KUASA

HIS MAJESTY'S GOVERNMENT GAZETTE

PUBLISHED BY AUTHORITY

Jil. 28
No. 11

10hb Mei 1984

*TAMBAHAN No. 29
PERUNDANGAN (A)*

P.U. (A) 167.

AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967

DAN

AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (ITALY) 1984

PADA menjalankan kuasa-kuasa yang diberi oleh seksyen 132 (1) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan seksyen 65A (1) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967, Menteri membuat perintah yang berikut:

*Akta 53.
45/67.*

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Itali) 1984.**

Nama.

2. Adalah diisytiharkan bahawa perkiraan-perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat dengan Kerajaan Republik Itali dengan tujuan memberi pelepasan daripada cukai dua kali berhubung dengan cukai Malaysia dan cukai Itali (sebagaimana ditakrifkan mengenai tiap-tiap satunya dalam perkiraan-perkiraan itu dan bahawa adalah bermanfaat supaya perkiraan-perkiraan itu dikuatkuasakan.

*Pelepasan
Cukai dua
kali*

JADUAL

(Perenggan 2)

**PERJANJIAN ANTARA KERAJAAN MALAYSIA DAN
KERAJAAN REPUBLIK ITALI BAGI MENGELAKKAN
CUKAI DUA KALI DAN MENCEGAH PELARIAN
FISKAL BERKENAAN DENGAN CUKAI-CUKAI ATAS
PENDAPATAN**

Kerajaan Malaysia dan Kerajaan Republik Itali, dengan hasrat hendak membuat suatu Perjanjian bagi mengelakkan cukai dua kali

dan mencegah pelarian fiskal berkenaan dengan cukai-cukai atas pendapatan, telah bersetuju seperti berikut:

Perkara 1

BIDANG DIRI

Perjanjian ini hendaklah dipakai bagi orang-orang yang menjadi pemastautin satu daripada atau kedua-dua Negara Pejanji.

Perkara 2

CUKAI-CUKAI YANG DILIPUTI;

1. Cukai-cukai yang menjadi hal-perkara Perjanjian ini ialah:
 - (a) berkenaan dengan Itali:
 - cukai pendapatan persendirian (l'imposta sul reddito delle persone fisiche);
 - cukai pendapatan syarikat (l'imposta sul reddito delle persone giuridiche);walaupun cukai itu dipungut dengan cara menahan cukai dipunca;
(kemudian daripada ini disebut "cukai Itali").
 - (b) berkenaan dengan Malaysia:
 - cukai pendapatan dan cukai keuntungan berlebihan;
 - cukai pendapatan tambahan, iaitu, cukai keuntungan timah, cukai pembangunan dan cukai keuntungan kayu; dan
 - cukai pendapatan petroleum;(kemudian daripada ini disebut "cukai Malaysia").
2. Perjanjian ini hendaklah juga dipakai bagi apa-apa cukai yang serupa atau sebahagiannya sama yang dikenakan selepas tarikh penandatanganan Perjanjian ini sebagai tambahan kepada, atau sebagai ganti, cukai-cukai yang sedia ada. Pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain akan apa-apa perubahan penting yang telah dibuat dalam undang-undang percukaian mereka masing-masing.

Perkara 3

TAKRIF AM

1. Dalam perjanjian ini, melainkan jika kandungan ayatnya menghendaki makna yang lain :
 - (a) istilah "Malaysia" ertinya Persekutuan Malaysia dan termasuk mana-mana kawasan yang bersempadanan dengan perairan wilayah Malaysia yang telah atau mungkin kemudian daripada ini ditetapkan di bawah undang-undang Malaysia mengenai Pelantar Benua sebagai suatu yang di dalamnya Malaysia boleh menjalankan hak-hak berkenaan dengan dasar laut dan tanah bawah dan hasil-hasil buminya;
 - (b) istilah "Itali" ertinya Republik Itali dan termasuklah kawasan-kawasan di luar laut wilayah Itali dan khususnya dasar laut dan tanah bawah yang bersempadanan dengan wilayah-wilayah semenanjung itu dan pulau-pulau Itali dan

terletak di luar laut wilayah itu hingga ke sempadan yang ditetapkan oleh undang-undang Itali sebagai kawasan yang dalamnya boleh dijalankan penyelidikan dan pengeksploitasian hasil-hasil bumi kawasan tersebut;

- (c) istilah-istilah “suatu Negara Pejanji” dan “Negara Pejanji yang satu lagi itu” ertinya Itali atau Malaysia, sebagaimana dikehendaki oleh kandungan ayatnya;
- (d) istilah “orang” hendaklah mempunyai erti yang diberi kepadanya dalam undang-undang percukaian Negara-negara Pejanji masing-masing;
- (e) istilah “syarikat” ertinya sesuatu pertubuhan perbadanan atau sesuatu entiti yang disifatkan sebagai suatu pertubuhan perbadanan di bawah undang-undang percukaian Negara-negara Pejanji itu masing-masing;
- (f) istilah “cukai” ertinya cukai Malaysia atau cukai Itali, sebagaimana dikehendaki oleh kandungan ayatnya;
- (g) istilah-istilah “enterpris suatu Negara Pejanji” dan “enterpris Negara Pejanji yang satu lagi itu” masing-masing ertinya sesuatu enterpris yang dijalankan oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji dan sesuatu enterpris yang dijalankan oleh seorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu;
- (h) istilah “lalu lintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan oleh suatu kapal atau kapal udara yang dikendalikan oleh sesuatu enterpris yang mempunyai tempat pengurusannya yang berkesan di dalam suatu Negara Pejanji, kecuali jika kapal atau kapal udara itu dikendalikan semata-mata antara tempat-tempat dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu;
- (i) istilah “rakyat” ertinya :
 - (1) seseorang individu yang memiliki kerakyatan atau kewarganegaraan suatu Negara Pejanji;
 - (2) mana-mana orang di sisi undang-undang perkongsian, persatuan dan entiti-entiti lain yang memperolehi statusnya sedemikian dari undang-undang yang berkuatkuasa dalam suatu Negara Pejanji;
- (j) istilah “pihak berkuasa yang kompeten” ertinya:
 - (1) berkenaan dengan Itali, Kementerian Kewangan;
 - (2) berkenaan dengan Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberikuasa.

2. Berkenaan dengan pemakaian Perjanjian ini oleh suatu Negara Pejanji, apa-apa istilah yang tidak ditakrifkan selainnya hendaklah, melainkan jika kandungan ayatnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang sama seperti di bawah undang-undang Negara Pejanji itu berhubungan dengan cukai-cukai yang menjadi hal-perkara Perjanjian ini.

Perkara 4**DOMISIL FISKAL**

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin suatu Negara Pejanji” ertinya:
 - (a) berkenaan dengan Itali, seseorang yang bermastautin dalam Itali bagi maksud-maksud cukai Itali; atau
 - (b) berkenaan dengan, Malaysia, seseorang yang bermastautin dalam Malaysia bagi maksud-maksud cukai Malaysia.
2. Jika oleh sebab peruntukan-peruntukan perenggan 1, seorang individu adalah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji maka tarafnya hendaklah ditentukan seperti berikut:
 - (a) ia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara Pejanji di mana ia mempunyai tempat kediaman tetap yang boleh digunakan olehnya. Jika ia mempunyai tempat kediaman tetap yang boleh digunakan olehnya di kedua-dua Negara Pejanji, ia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara Pejanji yang dengannya perhubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan yang perlu);
 - (b) jika Negara Pejanji di mana ia mempunyai pusat kepengannya yang perlu tidak dapat ditentukan, atau jika ia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang boleh digunakan olehnya di mana-mana satu Negara Pejanji, ia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara Pejanji di mana ia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
 - (c) jika ia mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara Pejanji atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di mana-mana satu Negara Pejanji itu, ia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara Pejanji yang mana ianya adalah seorang rakyat;
 - (d) jika ianya seorang rakyat kedua-dua Negara Pejanji atau bukannya rakyat mana-mana satu Negara Pejanji itu, pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-negara Pejanji itu hendaklah menyelesaikan soal itu dengan persetujuan bersama.
3. Jika, oleh sebab peruntukan-peruntukan perenggan 1, seseorang lain daripada seorang individu adalah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka ia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara Pejanji di mana terletak tempat pengurusannya yang berkesan.

Perkara 5**ESTABLISYMEN TETAP**

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, istilah “establisymen tetap” ertinya suatu tempat perniagaan yang tetap di mana keseluruhan atau sebahagian dari perniagaan enterprais itu dijalankan.
2. Istilah “establisymen tetap” hendaklah termasuk terutama sekali-
 - (a) suatu tempat pengurusan;
 - (b) suatu cawangan;

- (c) suatu pejabat;
- (d) suatu kilang;
- (e) suatu woksyp;
- (f) suatu kebun atau ladang;
- (g) suatu lombong, suatu telaga minyak atau gas, suatu kuari atau lain-lain tempat pengeluaran hasil bumi termasuklah kayu atau lain-lain keluaran hutan;
- (h) suatu tapak bangunan atau projek binaan, pemasangan atau pemasangan yang sedia ada selama lebih daripada enam bulan.

3. Istilah “establisymen tetap” tidak boleh disifatkan sebagai termasuk:

- (a) penggunaan kemudahan-kemudahan semata-mata bagi maksud penstoran, pameran atau penyerahan barang-barang atau dagangan kepunyaan enterprais itu;
- (b) penyenggaraan suatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan enterprais itu semata-mata bagi maksud penstoran, pameran atau penyerahan;
- (c) penyenggaraan suatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan enterprais itu semata-mata bagi maksud diproses oleh suatu enterprais yang lain;
- (d) penyenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud membeli barang-barang atau dagangan atau bagi mengumpul maklumat, untuk enterprais itu;
- (e) penyenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud pengiklanan, untuk memberi maklumat, bagi penyelidikan sains atau bagi aktiviti-aktiviti yang seumpamanya yang bersifat persediaan atau bersampingan, untuk enterprais itu.

4. Sesuatu enterprais bagi suatu Negara Pejanji hendaklah disifatkan sebagai mempunyai suatu establisymen tetap dalam Negara Pejanji yang satu lagi jika ia menjalankan aktiviti-aktiviti penyeliaan dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu selama lebih daripada enam bulan berkaitan dengan projek binaan, pemasangan atau pemasangan yang dijalankan dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu.

5. Seseorang yang bertindak dalam suatu Negara Pejanji bagi pihak suatu enterprais Negara Pejanji yang satu lagi-lain daripada seorang ejen yang bertaraf bebas yang baginya perenggan 6 dipakai-hendaklah disifatkan sebagai suatu establisymen tetap dalam Negara yang mula-mula disebut itu, jika-

- (a) ia mempunyai, dan lazimnya menjalankan dalam Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu, suatu kuasa bagi membuat kontrak bagi pihak enterprais itu, melainkan jika aktiviti-aktivitinya adalah terhad kepada membeli barang-barang atau dagangan untuk enterprais itu;

- (b) ia tidak mempunyai kuasa tersebut tetapi menyenggara dalam Negara yang mula-mula disebut itu suatu stok barang-barang atau dagangan dari mana ia lazimnya menyerahkan barang-barang atau dagangan bagi pihak enterprais itu.
6. Sesuatu enterprais bagi suatu Negara Pejanji tidak boleh disifatkan sebagai mempunyai suatu establisymen tetap dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu semata-mata oleh kerana ia menjalankan perniagaan dalam Negara yang satu lagi itu melalui seorang broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, jika orang-orang itu bertindak dalam perjalanan biasa perniagaan mereka.
7. Hakikatnya bahawa sesuatu syarikat yang menjadi pemas-tautin suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh suatu syarikat itu suatu establisymen tetap bagi syarikat yang satu lagi itu, atau yang menjalankan perniagaan dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu, (sama ada melalui suatu establisymen tetap atau selainnya) tidak dengan sendirinya menjadikan mana-mana satu syarikat itu suatu establisymen tetap bagi syarikat yang satu lagi itu.

Perkara 6

PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAKALIH

1. Pendapatan yang diperolehi daripada harta takalih boleh dicukai dalam Negara Pejanji di mana terletakinya harta itu.
2. Istilah “harta takalih” hendaklah ditakrifkan mengikut undang-undang Negara Pejanji di mana terletakinya harta itu. Bagaimanapun istilah ini hendaklah termasuk harta yang menyertai harta takalih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan kehutanan, hak-hak yang baginya peruntukan-peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah dipakai. Istilah itu hendaklah juga termasuk hak bagi menikmati harta takalih dan hak-hak terhadap bayaran berubah atau tetap sebagai balasan bagi mengusahakan, atau hak untuk mengusahakan, longgokan mineral, telaga minyak atau telaga gas, kuari-kuari dan lain-lain tempat pengeluaran hasil bumi termasuklah kayu atau lain-lain keluaran hutan. Kapal, bot dan kapal udara tidak boleh dianggap sebagai harta takalih.
3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 hendaklah dipakai bagi pendapatan yang diperolehi daripada penggunaan secara langsung, penyewaan atau penggunaan harta takalih dengan apa-apa cara lain.
4. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah juga dipakai bagi pendapatan daripada harta takalih sesuatu enterprais dan bagi pendapatan daripada harta takalih yang digunakan bagi perlaksanaan perkhidmatan-perkhidmatan profesional.

Perkara 7**PENDAPATAN PERNIAGAAN**

1. Pendapatan sesuatu enterprais bagi suatu Negara Pejanji hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara itu sahaja, melainkan jika enterprais itu menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi itu melalui suatu establisymen tetap yang terletak di dalamnya. Jika enterprais itu menjalankan perniagaan seperti yang tersebut di atas, maka pendapatan enterprais itu boleh dicukai dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu tetapi hanya di atas sekian banyak daripada pendapatan itu yang boleh dikaitkan dengan establisymen tetap itu.
2. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan perenggan 3, jika suatu enterprais suatu Negara Pejanji menjalankan perniagaan dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu melalui suatu establisymen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah dalam tiap-tiap satu Negara Pejanji dikaitkan dengan establisymen tetap itu pendapatan yang dijangka mungkin diperolehi olehnya jika ianya suatu enterprais yang berlainan dan berasingan yang menjalankan aktiviti-aktiviti yang sama atau serupa di bawah keadaan-keadaan yang sama atau serupa dan menyelenggarakan urusan dengan sepenuh kebebasan dengan enterprais yang mana ianya adalah suatu establisymen tetap.
3. Pada menentukan keuntungan suatu establisymen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan belanja yang dilakukan bagi maksud establisymen tetap itu, termasuk belanja-belanja menjalankan kerja dan pentadbiran am yang dilakukan demikian, sama ada dalam Negara di mana establisymen tetap itu terletak atau di tempat-tempat lain.
4. Tiada apa-apa jua pendapatan boleh dikaitkan dengan suatu establisymen tetap semata-mata oleh sebab establisymen tetap itu membeli barang-barang atau dagangan untuk enterprais itu.
5. Bagi maksud-maksud perenggan-perenggan di atas, pendapatan yang hendak dikaitkan dengan establisymen tetap itu hendaklah ditentukan dengan cara yang sama dari setahun ke setahun, melainkan jika ada sebab yang baik dan cukup sebaliknya.
6. Jika pendapatan termasuk butiran-butiran pendapatan yang diselenggarakan secara berasingan dalam Perkara-perkara lain dalam Perjanjian ini, maka peruntukan-peruntukan Perkara-perkara lain itu tidaklah terjejas oleh peruntukan-peruntukan Perkara ini.

Perkara 8**PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN UDARA**

1. Pendapatan sesuatu enterprais daripada pengendalian kapal atau kapal udara dalam lalulintas antarabangsa hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara Pejanji dalam masa terletaknya tempat pengurusan enterprais itu yang berkesan.

2. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 hendaklah juga dipakai bagi pendapatan yang diperolehi daripada penyertaan dalam suatu kumpulan, suatu perniagaan bersama atau suatu agensi pengendalian antarabangsa.

Perkara 9

ENTERPRAIS BERSEKUTU

Jika-

- (a) suatu enterprais suatu Negara Pejanji menyertai secara langsung atau secara tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal suatu enterprais Negara Pejanji yang satu lagi itu, atau
- (b) orang-orang yang sama menyertai secara langsung atau secara tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal suatu enterprais suatu Negara Pejanji dan suatu enterprais Negara Pejanji yang satu lagi itu,

dan dalam mana-mana satu hal itu syarat-syarat adalah dibuat atau dikenakan antara kedua-dua enterprais itu dalam hubungan perdagangan atau kewangannya yang berlainan daripada syarat-syarat yang akan dibuat antara enterprais-enterprais bersendirian, maka apa-apa pendapatan atau keuntungan yang sepatutnya, jika tidak kerana syarat-syarat itu, telah terakru kepada satu daripada enterprais-enterprais itu, tetapi, oleh kerana syarat-syarat itu, tidak terakru sedemikian, bolehlah dimasukkan dalam pendapatan atau keuntungan enterprais itu dan dicukai dengan sewajarnya.

Perkara 10

DIVIDEN

1. Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji kepada seorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi.

2. Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Itali kepada seorang pemastautin Malaysia boleh dicukai di Itali, dan mengikut undang-undang Itali, tetapi jika penerima itu ialah pemunya benefisial dividen itu maka cukai yang dicaj sedemikian tidak boleh melebihi 10 peratus daripada amaun kasar dividen itu.

3. Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia kepada seorang pemastautin Itali yang menjadi pemunya benefisial dan tertakluk kepada cukai Itali mengenainya hendaklah dikecualikan daripada apa-apa cukai di Malaysia yang boleh dicaj atas dividen sebagai tambahan kepada cukai yang boleh dicajkan atas pendapatan syarikat itu:

Dengan syarat bahawa tiada apa-apa jua dalam perenggan ini boleh menyentuh peruntukan-peruntukan undang-undang Malaysia yang di bawahnya cukai berkenaan dengan dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia dan dari dividen itu cukai Malaysia telah, atau disifatkan telah, dipotong boleh diselaraskan mengikut kadar cukai yang sesuai dengan tahun taksiran Malaysia selepas sahaja tahun taksiran dalam mana dividen itu telah dibayar.

4. Jika selepas tarikh perjanjian ini ditandatangani sistem percukaian Malaysia yang dipakai bagi pendapatan dan pembahagian syarikat-syarikat diubah dengan mengadakan suatu cukai perbadanan (yang tiada apa-apa kredit diberi kepada pemegang-pemegang syernya) dan cukai tambahan ke atas dividen, maka cukai Malaysia yang boleh dikenakan ke atas dividen yang dibayar kepada seseorang pemastautin Itali tidak boleh melebihi 10 peratus daripada amaun kasar dividen itu.
5. Tiada apa-apa jua dalam perenggan di atas Perkara ini boleh menyentuh percukaian syarikat berkenaan dengan keuntungan yang darinya dividen itu dibayar.
6. Istilah “dividen” sebagaimana digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan dari syer-syer, syer “jouissance” atau hak “jouissance”, syer perlombongan, syer pengasas atau hak-hak lain, yang bukannya tuntutan hutang, menyertai keuntungan atau pendapatan, dan juga pendapatan dari lain-lain hak perbadanan yang diasimilasikan dengan pendapatan dari syer mengikut undang-undang percukaian Negara Pejanji yang mana syarikat yang membuat pengagihan itu adalah seorang pemastautin.
7. Peruntukan-peruntukan perenggan-perenggan 1, 2, 3 dan 4 Perkara ini tidak boleh dipakai jika penerima dividen itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, mempunyai di Negara Pejanji yang satu lagi itu di mana syarikat yang membayar dividen itu adalah pemastautin, suatu establisymen tetap yang berkaitan secara berkesan dengan pemegangan yang oleh sebabnya dividen itu dibayar. Dalam hal yang sedemikian, dividen itu boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu mengikut undang-undangnya sendiri.
8. Jika suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji memperolehi keuntungan atau pendapatan daripada Negara Pejanji yang satu lagi itu, maka Negara Pejanji yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan apa-apa cukai ke atas dividen yang dibayar oleh syarikat itu, kecuali setakat yang dividen itu dibayar kepada seorang pemastautin Negara yang satu lagi itu atau setakat yang pemegangan yang mengenainya dividen itu dihayar adalah berkaitan secara berkesan dengan suatu establisymen tetap yang terletak dalam Negara yang satu lagi itu, atau dikenakan cukai keuntungan tak agih ke atas keuntungan tak agih syarikat itu, mestipun dividen yang dibayar atau keuntungan tak agih itu terdiri kesemuanya atau sebahagiannya daripada keuntungan atau pendapatan yang terbit dalam Negara yang satu lagi itu.

Perkara 11

BUNGA

1. Bunga yang terbit dalam suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada seorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu boleh dicukai dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, bunga itu boleh dicukai dalam Negara Pejanji di mana ianya terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerima itu ialah pemunya benefisial kepentingan itu maka cukai yang dicaj demikian tidak boleh melebihi 15 peratus daripada amaun kasar bunga itu.

3. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 2 Perkara ini, bunga yang dibayar kepada seorang permastautin Itali hendaklah dikecualikan daripada cukai Malaysia jika pinjaman itu atau lain-lain keterhutangan yang mengenainya bunga itu dibayar adalah suatu pinjaman yang diluluskan atau pinjaman jangka panjang.
4. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 2, bunga yang terbit dalam suatu Negara Pejanji hendaklah dikecualikan daripada cukai dalam Negara itu jika bunga tersebut dibayar kepada Kerajaan Negara Pejanji yang satu lagi itu atau pihak berkuasa tempatan atau sesuatu agensi atau perantaraan (termasuk institusi kewangan) berkenaan dengan pinjaman yang dibuat berhubung dengan perjanjian yang ditandatangani antara Kerajaan-Kerajaan Negara Pejanji.
5. Istilah “bunga” sebagaimana digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan dari sekuriti, bon atau dibentur Kerajaan, sama ada dicagarkan dengan cara gadai janji atau tidak dan sama ada memberi hak untuk menyertai dalam keuntungan-keuntungan atau tidak, dan tiap-tiap jenis tuntutan hutang dan juga segala pendapatan lain yang diasimilasikan dengan pendapatan dari wang yang dipinjamkan mengikut undang-undang percukaian bagi Negara Pejanji di mana terbitnya pendapatan itu.
6. Peruntukan-peruntukan perenggan-perenggan 1, 2 dan 3 tidak boleh dipakai jika penerima kepentingan itu, yang menjadi seorang pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perdagangan atau perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi itu di mana bunga itu terbit melalui suatu establisymen tetap yang terletak di dalamnya, dan tuntutan hutang yang mengenainya bunga itu dibayar ada kaitannya secara berkesan dengan establisymen tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, bunga itu boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu mengikut undang-undang sendiri.
7. Bunga hendaklah disifatkan terbit dalam suatu Negara Pejanji jika pembayarannya ialah Negara itu sendiri, suatu bahagian-kecil politik atau pentadbiran, suatu pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya atau pemastautin Negara itu. Walau bagaimanapun, jika orang yang membayar bunga itu, sama ada ia seorang pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai suatu establisymen tetap dalam suatu Negara Pejanji yang berkenaan dengannya hutang atas mana bunga itu dibayar telah dilakukan, dan bunga itu ditanggung oleh establisymen tetap itu, maka bunga itu hendaklah disifatkan sebagai terbit dalam Negara di mana establisymen tetap itu terletak.
8. Jika, oleh kerana suatu perhubungan khas antara pembayar dengan penerima atau antara kedua-dua mereka dengan seseorang lain, amaun bunga yang dibayar, dengan memberi perhatian kepada tuntutan hutang yang baginya bunga itu dibayar, adalah lebih daripada amaun yang pasti akan dipersetujui oleh pembayar dan penerima jika tidak ada perhubungan itu; maka peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah dipakai hanya bagi amaun yang disebut terakhir itu sahaja. Dalam hal yang sedemikian, bahagian bayaran yang berlebihan itu hendaklah tetap kena dicukai mengikut undang-undang tiap-tiap satu Negara Pejanji itu, dengan memberi perhatian wajar kepada peruntukan-peruntukan yang lain dalam Perjanjian ini.

Perkara 12**ROYALTI**

1. Royalti yang terbit dalam suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu boleh dicukai dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, royalti itu boleh dicukai dalam Negara Pejanji di mana royalti itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerima itu ialah pemunya benefisial royalti itu, maka cukai yang dicaj sedemikian tidak boleh melebihi 15 peratus daripada amaun kasar royalti itu.
3. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 2, royalti perindustrian yang diluluskan yang diperolehi daripada Malaysia oleh pemastautin Itali yang menjadi pemunya benefisial royalti itu adalah dikecualikan daripada cukai Malaysia.
4. Istilah “royalti” sebagaimana digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran yang diterima sebagai balasan bagi penggunaan, atau hak untuk mengguna, apa-apa hakcipta karya sastera, hasil kerja kesenian atau saintifik, paten, cap dagangan, rekabentuk atau model, pelan, formula atau proses rahsia, atau bagi penggunaan, atau hak untuk mengguna, kelengkapan perindustrian, perdagangan atau saintifik, atau bagi maklumat berkenaan dengan pengalaman perindustrian, perdagangan atau saintifik. Walau bagaimanapun, istilah itu tidak termasuk apa-apa royalti atau lain-lain amaun yang dibayar berkenaan dengan filem-filem wayang gambar, atau pita-pita untuk siaran radio atau televisyen.
5. Peruntukan-peruntukan perenggan-perenggan 1, 2 dan 3 Perkara ini tidak boleh dipakai jika penerima royalti itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, mempunyai establisymen tetap dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu di mana royalti itu terbit yang ada kaitannya secara berkesan dengan hak atau harta yang berkenaan dengannya royalti itu terbit. Dalam hal yang sedemikian, royalti itu boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu mengikut undang-undangnya sendiri.
6. Royalti hendaklah disifatkan terbit dalam suatu Negara Pejanji jika pembayarannya ialah Negara itu sendiri, suatu bahagian kecil politik, atau pentadbiran suatu pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, atau seorang pemastautin Negara itu. Walau bagaimanapun, jika orang yang membayar royalti itu, sama ada ia seorang pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai establisymen tetap dalam suatu Negara Pejanji yang berkenaan dengannya tanggungan untuk membayar royalti itu telah dilakukan, dan royalti itu ditanggung oleh establisymen tetap itu, maka royalti itu hendaklah disifatkan terbit dalam Negara Pejanji di mana establisymen tetap itu terletak.
7. Jika, oleh kerana suatu perhubungan khas antara pembayar dengan penerima atau antara kedua-dua mereka dengan seorang lain, amaun royalti yang dibayar, dengan memberi perhatian kepada penggunaan, hak atau maklumat yang kerananya royalti itu dibayar, adalah lebih daripada amaun yang pasti akan dipersetujui oleh pembayar dan penerima itu jika tidak ada

perhubungan itu, maka peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah dipakai hanya bagi amaun yang disebut terakhir itu sahaja. Dalam hal yang sedemikian, bahagian bayaran yang berlebihan itu tetaplah kena cukai mengikut undang-undang tiap-tiap, satu Negara Pejanji, dengan memberi perhatian wajar kepada peruntukan-peruntukan yang lain dalam Perjanjian ini.

Perkara 13

LABA MODAL

1. Laba daripada pemberian milik harta takalih, sebagaimana ditakrifkan dalam perenggan 2 Perkara 6, boleh dicukai dalam Negara Pejanji di mana terletak harta itu.
2. Laba daripada pemberian milik harta alih yang menjadi sebahagian daripada harta perniagaan suatu establisymen tetap yang dipunyai oleh suatu enterprais suatu Negara Pejanji dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu, termasuk apa-apa laba daripada pemberian milik sesuatu establisymen tetap itu (establisymen itu sahaja atau bersama-sama dengan enterprais itu kesemuanya), boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu. Bagaimanapun, laba daripada pemberian milik kapal atau kapal udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa atau harta alih berhubung dengan pengendalian kapal atau kapal udara itu hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara Pejanji di mana terletak tempat pengurusan enterprais itu yang berkesan.
3. Laba daripada pemberian milik apa-apa harta lain daripada harta yang tersebut dalam perenggan 1 dan 2 hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara Pejanji di mana pemberi milik itu adalah seorang pemastautin.

Perkara 14

PERKHIDMATAN DIRI

1. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan Perkara-perkara 15, 17, 18, 19 dan 20, gaji, upahan dan lain-lain saraan atau pendapatan serupa itu yang diperolehi oleh seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan diri (termasuk perkhidmatan profesional) hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara itu melainkan jika perkhidmatan atau aktiviti itu dijalankan dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu. Jika perkhidmatan itu dijalankan sedemikian, maka apa-apa saraan atau pendapatan yang diperolehi daripadanya boleh cukai dalam Negara yang satu lagi itu.
2. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 1, saraan atau pendapatan yang diperolehi oleh seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan diri (termasuk perkhidmatan profesional) yang dijalankan dalam suatu Negara Pejanji yang satu lagi itu hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu, jika—
 - (a) penerimanya berada dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu selama suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang jumlah kesemuanya tidak lebih daripada 183 hari dalam suatu tahun kalendar, dan

- (b) saraan atau pendapatan itu dibayar oleh, atau bagi pihak, seseorang yang bukannya pemastautin Negara yang satu lagi itu, dan
- (c) saraan atau pendapatan itu tidak ditanggung oleh establisymen tetap yang dipunyai oleh orang itu dalam Negara yang satu lagi itu.

3. Walau apa pun peruntukan-peruntukan tersebut di atas dalam Perkara ini, saraan berkenaan dengan sesuatu pekerjaan yang dijalankan di atas kapal atau kapal udara yang dikendalikan dalam lalulintas antarabangsa hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara Pejanji di mana terletak tempat pengurusannya yang berkesan.

Perkara 15

FEE PENGARAH

Walaupun apa pun peruntukan-peruntukan Perkara 14, fee pengarah dan bayaran-bayaran serupa itu yang diperolehi oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai ahli lembaga pengarah sesuatu syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.

Perkara 16

SENIMAN DAN OLAHRAGAWAN

1. Walaupun apa pun peruntukan-peruntukan Perkara 14, pendapatan yang boleh diperolehi oleh seseorang penghibur, iaitu seperti seniman pentas, wayang gambar, radio atau televisyen, dan ahli muzik atau olahragawan, dari aktiviti-aktiviti persendirian mereka sedemikian boleh dicukai dalam Negara Pejanji di mana aktiviti-aktiviti itu dijalankan.

2. Jika pendapatan mengenai aktiviti-aktiviti persendirian yang dijalankan sebagai seorang penghibur atau olahragawan sedemikian tidak terakru kepada penghibur atau olahragawan itu sendiri tetapi kepada seorang yang lain, maka pendapatan itu boleh, walaupun apa pun peruntukan-peruntukan Perkara-perkara 7 dan 14, dicukai dalam Negara Pejanji di mana aktiviti-aktiviti penghibur atau olahragawan itu dijalankan.

3. Peruntukan-peruntukan Perenggan 1 dan 2 tidak boleh dipakai bagi saraan atau keuntungan yang diperolehi dari aktiviti-aktiviti yang dijalankan dalam suatu Negara Pejanji jika lawatannya ke Negara Pejanji itu ditanggung secara langsung atau secara taklangsung, keseluruhannya atau sebahagian besarnya, daripada wang awam Negara Pejanji yang satu lagi itu, suatu bahagian-kecil politik atau pentadbiran, suatu pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 17

PENCEN

Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan perenggan 2 Perkara 18, pencen dan lain-lain saraan serupa itu yang dibayar kepada seorang pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai balasan kepada pekerjaan yang lalu hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara itu.

Perkara 18**FUNGSI-FUNGSI KERAJAAN**

1. (a) Saraan, lain daripada pencen, yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji atau suatu bahagian-kecil politik atau pentadbiran atau suatu pihak berkuasa tempatannya kepada seseorang individu ber-kenaan dengan perkhidmatan yang diberi kepada Negara itu atau bahagian-kecil politik atau pentadbiran atau pihak berkuasa tempatannya hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.

(b) Walau bagaimanapun, saraan itu hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu jika perkhidmatan itu diberi dalam Negara itu dan penerima saraan itu adalah seorang pemastautin Negara yang satu lagi itu dan ia—

(i) adalah rakyat Negara itu; dan

(ii) tidak menjadi seorang pemastautin Negara itu semata-mata bagi maksud melaksanakan perkhidmatan itu.

2. Apa-apa pencen yang dibayar oleh, atau daripada wang yang diadakan oleh, suatu Negara Pejanji atau suatu, bahagian-kecil politik atau pentadbiran atau suatu pihak berkuasa tempatannya kepada seseorang individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberi kepada Negara itu atau bahagian-kecil politik atau pentadbiran atau pihak berkuasa tempatannya hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara itu melainkan jika individu itu adalah seorang rakyat, dan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu.

3. Peruntukan-peruntukan Perkara 14, 15 dan 17 hendaklah dipakai bagi saraan atau pencen berkenaan dengan perkhidmatan yang diberi berhubungan dengan apa-apa perdagangan atau perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji atau suatu bahagian-kecil politik atau pentadbiran atau suatu pihak berkuasa tempatannya.

Perkara 19**PROFESOR DAN GURU**

Seseorang individu yang, atas jemputan sesuatu universiti, kolej, sekolah atau lain-lain institusi pelajaran serupa itu yang diiktiraf dalam suatu Negara Pejanji, melawat Negara itu selama tempoh tidak lebih daripada dua tahun semata-mata bagi maksud mengajar atau membuat penyelidikan atau kedua-duanya di institusi pelajaran itu dan yang menjadi, atau telah menjadi sebelum sahaja lawatan itu, seorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu hendaklah dikecualikan daripada cukai dalam Negara yang mula-mula disebut itu atas apa-apa saraan bagi mengajar atau membuat penyelidikan yang berkenaan dengannya ia dikenakan cukai dalam Negara yang satu lagi itu.

Perkara 20**PENUNTUT DAN PERANTIS PERNIAGAAN**

Seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji dan berada untuk sementara dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu semata-mata—

(a) sebagai penuntut universiti, kolej atau sekolah dalam Negara yang satu lagi itu,

- (b) sebagai perantis perniagaan atau teknik, atau
- (c) sebagai penerima pemberian, elaun atau award yang maksud utamanya ialah untuk menjalankan pengajian atau penyelidikan daripada pertubuhan ugama, khairat, saintifik atau pelajaran

tidak boleh dicukai dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu berkenaan dengan remitan dari luar negeri bagi maksud-maksud saraan hidup, pelajaran atau latihannya atau berkenaan dengan suatu pemberian biasiswa. Syarat yang sama hendaklah juga dipakai bagi apa-apa amaun yang merupakan saraan bagi perkhidmatan yang diberi dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu, dengan syarat bahawa perkhidmatan itu adalah berhubung dengan pengajian, atau latihan amalinya atau perlu bagi maksud sara hidupnya selama suatu tempoh masa yang munasabahnyanya dikehendaki untuk menamatkan latihan atau pengajiannya di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 21

LAIN-LAIN PENDAPATAN

Butiran butiran pendapatan seorang pemastautin sesuatu Negara Pejanji yang tidak disebutkan dengan nyata dalam Perkara-perkara di atas dalam Perjanjian ini boleh dicukai dalam kedua-dua Negara Pejanji itu.

Perkara 22

CARA MENGHAPUSKAN CUKAI DUA KALI

1. Adalah dipersetujui bahawa cukai dua kali hendaklah dielakkan menurut perenggan-perenggan yang berikut dalam Perkara ini.
2. Jika seseorang pemastautin Itali mempunyai butiran-butiran pendapatan yang boleh dicukai dalam Malaysia, Itali, pada menentukan cukai pendapatannya yang dinyatakan dalam Perkara 2 Perjanjian ini, boleh memasukkan ke dalam asas yang cukai itu dikenakan butiran-butiran pendapatan itu, melainkan jika peruntukan-peruntukan tertentu Akta ini memperuntukkan selainnya.

Dalam hal yang sedemikian, Itali hendaklah memotong daripada cukai yang dikira demikian cukai Malaysia atas pendapatan itu, tetapi setakat amaun yang tidak lebih dari pada kadar cukai Itali tersebut dulu yang butiran-butiran pendapatan itu berbanding dengan pendapatan keseluruhannya.

Sebaliknya, tiada apa-apa potongan boleh diberi jika butiran-butiran pendapatan itu tertakluk kepada cukai tahanan muktamad di Itali atas permintaan penerima pendapatan tersebut mengikut undang-undang Itali.

3. Berkenaan dengan Malaysia, tertakluk kepada peruntukan-peruntukan undang-undang Malaysia berkenaan dengan kebenaran sebagai kredit terhadap cukai Malaysia bagi cukai yang kena dibayar di mana-mana negara lain daripada Malaysia, amaun cukai Itali yang kena dibayar di bawah undang-undang Itali dan mengikut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini, oleh pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan dari punca-punca dalam Itali boleh dibenarkan sebagai kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu, tetapi setakat

amaun yang tidak lebih daripada kadar cukai Malaysia yang pendapatan itu berbanding dengan kesemuanya pendapatan yang boleh dikenakan cukai Malaysia.

4. Bagi maksud perenggan-perenggan 2 dan 3 Perkara ini, jika cukai mengenai dividen, bunga atau royalti yang diperolehi dalam suatu Negara Pejanji dikecualikan atau dikurangkan selama suatu tempoh yang terhad menurut undang-undang Negara Pejanji tersebut, apa-apa cukai yang telah dikecualikan atau dikurangkan itu hendaklah disifatkan telah dibayar sebanyak amaun yang tidak lebih daripada-

- (a) 10 peratus daripada amaun kasar dividen yang dirujuk dalam Perkara 10;
- (b) 15 peratus daripada amaun kasar bunga yang dirujuk dalam Perkara 11; dan
- (c) 15 peratus daripada amaun kasar royalti yang dirujuk dalam Perkara 12.

Perkara 23

BATASAN RELIEF

Jika Perjanjian ini memperuntukkan (dengan atau tanpa syarat-syarat lain) bahawa pendapatan dari punca-punca dalam suatu Negara Pejanji hendaklah dikecualikan daripada cukai atau dikenakan mengikut kadar yang dikurangkan dalam Negara itu dan di bawah undang-undang yang berkuatkuasa dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu pendapatan tersebut adalah dikenakan cukai mengikut amaun pendapatan itu yang diremitkan ke Negara Pejanji yang satu lagi itu atau yang diterima dalam Negara tersebut dan tidak mengikut amaun pendapatan itu sepenuhnya, maka pengecualian atau pengurangan cukai yang akan dibenarkan di bawah Perjanjian ini dalam Negara yang mula-mula disebut itu hendaklah terpakai bagi sekian banyak daripada pendapatan yang diremitkan ke Negara Pejanji yang satu lagi itu atau yang diterima dalam Negara tersebut.

Perkara 24

TANPA BEZA MEMBEZA

1. Rakyat suatu Negara Pejanji tidak boleh dikenakan dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu apa-apa percukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya, yang mana adalah berlainan atau lebih berat daripada percukaian dan kehendak-kehendak yang berkaitan yang dikenakan atau boleh dikenakan ke atas rakyat Negara Pejanji yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama.

2. Percukaian ke atas establisymen tetap yang dipunyai oleh enterprais suatu Negara Pejanji dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu tidak boleh dilevi secara yang kurang adil dalam Negara yang satu lagi itu daripada percukaian yang dilevi ke atas enterprais Negara Pejanji yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti-aktiviti yang sama.

3. Kecuali jika peruntukan-peruntukan Perkara 9, perenggan 8 Perkara 11, atau perenggan 7 Perkara 12, terpakai, bunga, royalti dan lain-lain gantibayaran yang dibayar oleh enterprais suatu

Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu boleh, bagi maksud menentukan keuntungan enterprais itu yang boleh dicukai, dipotong mengikut syarat yang sama seolah-olah ianya telah dibayar kepada pemastautin Negara yang mula-mula disebut itu.

4. Enterprais sesuatu Negara Pejanji, yang mana kesemua atau sebahagian modalnya dimiliki, atau dikawal, secara langsung atau secara tidak langsung, oleh seorang atau beberapa orang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu, tidak boleh dikenakan dalam Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu apa-apa percukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya, yang mana adalah berlainan atau lebih berat daripada percukaian dan kehendak-kehendak yang berkaitan yang dikenakan atau boleh dikenakan ke atas enterprais lain yang serupa bagi Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu.

5. Tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai mengharuskan suatu Negara Pejanji supaya memberi kepada individu-individu yang bukan pemastautin Negara itu apa-apa elaun, relief dan pengurangan persendirian bagi maksud cukai yang diberi kepada individu-individu yang menjadi pemastautin.

6. Dalam Perkara ini, istilah “percukaian” ertinya cukai-cukai yang menjadi hak-perkara Perjanjian ini.

Perkara 25

TATACARA PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika seorang pemastautin suatu Negara Pejanji berpendapat bahawa tindakan-tindakan satu daripada Negara Pejanji atau kedua-duanya mengakibatkan atau akan mengakibatkan dirinya dicukai tidak mengikut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini, maka ia boleh, walau apa pun remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang percukaian Negara-Negara Pejanji itu, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara Pejanji yang ia menjadi pemastautin atau, jika kesnya termasuk di bawah perenggan 1 Perkara 24, kepada Negara Pejanji yang ianya menjadi rakyat.

2. Pihak berkuasa yang kompeten hendaklah berusaha, jika ia berpendapat bahawa bantahan itu adalah berpatutan dan jika ia sendiri tidak dapat mencapai suatu penyelesaian yang sesuai, menyelesaikan kes itu dengan cara persetujuan bersama dengan pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara Pejanji yang satu lagi itu, dengan tujuan untuk mengelakkan percukaian yang tidak mengikut Perjanjian ini.

3. Pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-Negara Pejanji hendaklah berusaha menyelesaikan dengan cara persetujuan bersama apa-apa kesulitan atau keraguan yang timbul mengenai pentafsiran atau pemakaian Perjanjian ini.

4. Pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-Negara Pejanji boleh berhubung secara langsung antara satu sama lain bagi maksud mencapai persetujuan mengikut pengertian perenggan-perenggan yang terdahulu itu.

Perkara 26**BERTUKAR-TUKAR MAKLUMAT**

1. Pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-Negara Pejanji hendaklah, apabila diminta, bertukar-tukar apa-apa maklumat sebagaimana yang perlu bagi melaksanakan peruntukan-peruntukan Perjanjian ini atau bagi pencegahan fraud atau pelarian fiskal berhubungan dengan cukai-cukai yang menjadi hal-perkara Perjanjian ini. Apa-apa maklumat yang ditukar demikian hendaklah disifatkan sebagai rahsia dan tidak boleh dizahirkan kepada mana-mana orang atau pihak-pihak berkuasa lain daripada mereka, termasuk Mahkamah atau badan-badan pentadbir, yang terlibat dalam hal pentaksiran, pemungutan, penguatkuasaan atau pendakwaan mengenai, atau putusan rayuan berhubungan dengan cukai-cukai tersebut.
2. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 Perkara ini tidak sekali-kalinya boleh ditafsirkan sebagai mengenakan ke atas suatu Negara Pejanji itu tanggungan-
 - (a) untuk menjalankan langkah-langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang atau amalan pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi itu;
 - (b) untuk memberi maklumat yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi itu;
 - (c) untuk memberi maklumat yang akan menzahirkan apa-apa rahsia tred, perniagaan, perindustrian, perdagangan atau profesion atau proses tred, atau maklumat yang penzahirannya adalah bertentangan dengan ketenteraman awam (ordre public).

Perkara 27**PEGAWAI-PEGAWAI DIPLOMATIK DAN KONSUL**

Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan fiskal pegawai-pegawai diplomatik atau konsul di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan-peruntukan perjanjian-perjanjian khas.

Perkara 28**BAYARAN BALIK**

1. Cukai-cukai yang ditahan dipunca dalam sesuatu Negara Pejanji boleh dibayar balik atas permintaan pembayar cukai itu jika hak memungut cukai itu dijejaskan oleh peruntukan-peruntukan Perjanjian ini.
2. Tuntutan mendapatkan bayaran balik, yang hendaklah diserahkan dalam had masa yang ditetapkan oleh undang-undang Negara Pejanji yang harus membuat bayaran balik itu, hendaklah disertakan dengan suatu perakuan rasmi dari Negara Pejanji yang pembayar cukai itu menjadi pemastautin memperakukan adanya syarat-syarat yang dikehendaki bagi mendapat hak menggunakan kebenaran-kebenaran yang diperuntukkan oleh Akta ini.

3. Pihak berkuasa yang kompeten dalam suatu Negara Pejanji boleh, secara persetujuan bersama, menyelesaikan cara pemakaian Perkara ini menurut peruntukan-peruntukan Perkara 25 Perjanjian ini.

Perkara 29

MULA BERKUATKUASA

1. Tiap-tiap satu Negara Pejanji hendaklah memberitahu Negara yang satu lagi itu mengenai selesainya tatacara yang dikehendaki oleh undang-undangnya bagi menguatkuasakan Perjanjian ini. Perjanjian ini hendaklah mula berkuatkuasa daripada tarikh pemberitahuan itu yang terkemudian dan sesudah itu hendaklah berkuatkuasa :

- (a) dalam Itali:
berkenaan dengan cukai yang boleh ditaksir bagi tempoh dikenakan cukai yang bermula pada atau selepas 1hb Januari 1977 dan bagi tempoh dikenakan cukai yang kemudiannya;
- (b) dalam Malaysia:
berkenaan dengan pendapatan bagi tahun 1977 atau tahun perakaunan yang berakhir tidak lewat dari 31hb Disember 1977 dan boleh ditaksir bagi tahun taksiran yang bermula pada 1hb Januari 1978 dan tempoh taksiran yang kemudiannya.

2. Tuntutan mendapatkan bayaran balik atau kredit yang terbit mengikut Perjanjian ini berkenaan dengan cukai yang kena dibayar oleh pemastautin mana-mana satu Negara Pejanji sebelum mula berkuatkuasanya. Akta ini hendaklah dibuat dalam masa dua tahun dari tarikh Perjanjian ini mula berkuatkuasa atau dari tarikh cukai itu dikenakan, mengikut mana yang lebih lambat. Tiada apa apa jua dalam perkara ini boleh mengurangkan apa-apa had masa yang lebih panjang yang boleh digunakan oleh pemastautin itu bagi maksud ini di bawah undang-undang Negara Pejanji yang dianya menjadi pemastautin.

Perkara 30

PENAMATAN

Perjanjian ini hendaklah terus berkuatkuasa selama tempoh yang tidak dinyatakan, tetapi salah satu daripada Negara Pejanji boleh menamatkan Perjanjian ini, melalui saluran-saluran diplomatik, dengan memberi kepada Negara Pejanji yang satu lagi itu, notis penamatan tidak lewat dari 30hb Jun dalam mana-mana tahun, kalendar mulai dari tahun ketiga dari tahun dalam mana Perjanjian ini mula berkuatkuasa. Dalam hal yang demikian Perjanjian ini adalah terhenti daripada berkuatkuasa:

- (a) di Itali:
berkenaan dengan pendapatan yang boleh ditaksir bagi tempoh dikenakan cukai yang bermula pada atau selepas 1hb Januari dalam tahun-kalendar yang berikutan dengan tahun dalam mana notis penamatan itu diberi:

(b) di Malaysia:

berkenaan dengan pendapatan yang boleh ditaksir bagi tahun taksiran yang bermula pada lhb Januari dalam tahun kalendar yang kedua berikutan dengan tahun dalam mana notis penamatan itu diberi dan tahun-tahun taksiran yang kemudiannya.

PADA MENYAKSIKAN HAL DI ATAS yang bertandatangan di bawah ini, yang diberikuasa dengan sewajarnya bagi maksud itu, oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

Diperbuat dalam tiga salinan di Kuala Lumpur pada 28hb Januari 1984 tiap-tiap satunya dalam Bahasa Itali, Bahasa Malaysia dan Bahasa Inggeris dan ketiga-tiga teks itu adalah sama sahiknya dan jika sekiranya terdapat perselisihan tentang pentafsiran maka teks Inggeris hendaklah mengatasi.

Bagi pihak Kerajaan
Malaysia

Bagi pihak Kerajaan
Republik Itali

PROTOKOL

Pada masa menandatangani Perjanjian antara Kerajaan Malaysia dan Kerajaan Republik Itali bagi mengelakkan cukai dua kali dan mencegah pelarian fizikal berkenaan dengan cukai-cukai atas pendapatan, yang bertandatangan di bawah ini telah bersetuju bahawa peruntukan-peruntukan yang berikut hendaklah menjadi sebahagian integral bagi Perjanjian ini.

Adalah difahamkan bahawa :

- (a) berkenaan dengan Perkara 2, perenggan 1 (a), perbahasaan “menahan cukai-cukai dipunca” ertinya cukai-cukai tahanan muktamad;
- (b) berkenaan dengan Perkara 7, perenggan 3, perbahasaan “belanja yang dilakukan bagi maksud establisymen tetap itu” ertinya perbelanjaan yang berkaitan secara langsung dengan aktiviti establisymen tetap itu;
- (c) berkenaan dengan Perkara 8, enterprais suatu Negara Pejanji yang memperolehi pendapatan daripada pengendalian kapal atau kapal udara dalam lalulintas antara-bangsa tidak boleh dikenakan apa-apa cukai pendapatan tempatan yang dikenakan dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu;
- (d) berhubungan dengan Perkara 10, menurut undang-undang Malaysia dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia hendaklah meliputi dividen yang dibayar oleh syarikat yang menjadi pemastautin Singapura yang bagi maksud dividen tersebut telah mengisytiharkan dirinya sebagai pemastautin Malaysia, tetapi tidaklah termasuk dividen yang dibayar oleh syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia yang bagi maksud dividen tersebut telah mengisytiharkan dirinya sebagai pemastautin Singapura;

-
- (e) berkenaan dengan Perkara 11, perenggan 3, perbahasaan “pinjaman yang diluluskan” atau “pinjaman jangka panjang” hendaklah mempunyai erti yang diberi kepadanya di bawah Section 2 (1) Akta Cukai Pendapatan Malaysia 1967 (sebagaimana dipinda);
- (f) berkenaan dengan Perkara 12, perenggan 3, istilah “royalti perindustrian yang diluluskan” ertinya royalti sebagaimana ditakrifkan dalam perenggan 4 yang diluluskan dan diperakui oleh pihak berkuasa Malaysia yang kompeten sebagai boleh dibayar bagi maksud memajukan pembangunan industri dalam Malaysia dan kena dibayar oleh suatu enterpris yang mengambil bahagian, sepenuhnya atau sebahagian besarnya, dalam aktiviti-aktiviti yang termasuk ke dalam salah satu daripada klas-klas yang berikut:
- (a) pengilangan, pemasangan atau pemerosesan;
 - (b) pembinaan, kejuruteraan awam atau pembinaan kapal; atau
 - (c) elektrik, kuasa haidraulic, bekalan gas atau air;
- (g) berkenaan dengan Perkara 20, perbahasaan “perkhidmatan yang diberi” berkenaan dengan penuntut ertinya apa-apa pekerjaan sambilan;
- (h) berkenaan dengan Perkara 22, perenggan 4, bunga yang dikecualikan daripada cukai oleh Malaysia berkenaan dengan pinjaman yang diluluskan atau pinjaman jangka panjang menurut Perkara 11, perenggan 3, hendaklah dianggap sebagai dikecualikan untuk tempoh yang terhad sepanjang tempoh pinjaman itu;
- (i) berkenaan dengan Perkara 24, tiada apa-apa jua yang terkandung di dalamnya boleh diertikan sebagai mengharuskan suatu Negara Pejanji memberi kepada rakyat Negara Pejanji yang satu lagi yang bukannya pemastautin Negara yang mula-mula disebut itu elaun, relief dan potongan persendirian bagi maksud percukaian tersebut yang menurut undang-undang hanya diberi kepada rakyat Negara yang mula-mula disebut itu atau kepada mana-mana orang yang dinyatakan di dalamnya yang bukannya pemastautin Negara itu;
- (j) berkenaan dengan Perkara 24, perenggan 3, tiada apa-apa jua yang terkandung di dalamnya boleh diertikan sebagai menghalang Malaysia daripada tidak memberi apa-apa potongan berkenaan dengan apa-apa bunga, royalti dan lain-lain gantibayaran yang dilakukan oleh suatu enterpris jika cukai yang bersesuaian belum lagi ditahan menurut undang-undang percukaian Malaysia;
- (k) berkenaan dengan Perkara 25, perenggan 1, perbahasaan “walau apa pun remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang percukaian” bererti bahawa tatacara persetujuan bersama bukanlah suatu alternatif kepada prosiding salah satu Negara Pejanji yang telah dimulakan dalam had masa undang-undang negeri masing-masing;

- (l) peruntukan-peruntukan perenggan 3 Perkara 28 tidaklah menghalang pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-negara Pejanji daripada menjalankan dengan cara persetujuan bersama, lain-lain tatacara mengenai pemotongan cukai-cukai yang diperuntukkan dalam Perjanjian ini.

Diperbuat dalam dua salinan di Kuala Lumpur pada 28hb Januari 1984 tiap-tiap satunya dalam Bahasa Itali, Bahasa Malaysia dan Bahasa Inggeris dan ketiga-tiga teks itu adalah sama sahinya, jika sekiranya terdapat perselisihan tentang pentafsiran maka teks Inggeris hendaklah mengatasi.

Bagi pihak Kerajaan .
Malaysia

Bagi pihak Kerajaan
Republik Itali

BERTUKAR-TUKAR NOTA

Tuan Yang Terutama,

Saya diberi penghormatan merujuk kepada Perjanjian yang ditandatangani hari ini antara Malaysia dan Itali bagi mengelakkan cukai dua kali dan mencadangkan bagi pihak Kerajaan Itali bahawa :

- (a) duti sewa-filem yang dikenakan oleh Malaysia di bawah Akta Duti Sewa Filem Wayang Gambar 1965 (yang dalam konteks ini disifatkan sebagai: cukai ke atas royalti filem wayang gambar) tidak boleh melebihi 15% daripada amaun kasar sewa filem itu;
- (b) jika Kerajaan Malaysia dalam mana-mana perjanjian yang dibuat dengan negara-negara OECD yang lain menghadkan kadar cukai ke atas filem wayang gambar atau pita bagi televisyen atau penyiaran pada kadar yang kurang daripada lima belas peratus daripada amaun kasar sewaan filem itu, kedua-dua Kerajaan hendaklah berunding antara satu dengan lain bagi tujuan mengubahsuaikan kadar cukai itu supaya layanan yang sama dapat diperluaskan atas dasar yang bersaling, Kerajaan Malaysia hendaklah memberitahu Kerajaan Itali dengan seberapa segera yang boleh tentang apa-apa Perjanjian baru dengan negara-negara OECD yang mempunyai kadar cukai yang kurang daripada lima belas peratus atas royalti itu.

Selanjutnya saya diberi penghormatan mencadangkan supaya nota sekarang ini dan jawapan Tuan Yang Terutama yang mengesahkan penerimaan cadangan tersebut di atas oleh Kerajaan Malaysia hendaklah dianggap sebagai menjadi suatu Perjanjian yang akan menjadi sebahagian integral Perjanjian bagi mengelakkan cukai, dua kali ini.

Saya mengambil peluang ini untuk menyampaikan kepada Tuan Yang Terutama penghormatan saya yang setinggi-tingginya.

Tuan Yang Terutama,

Saya diberi penghormatan untuk mengakui penerimaan Nota Tuan Yang Terutama pada tarikh ini yang berbunyi seperti berikut:

“Saya diberi penghormatan merujuk kepada Perjanjian yang ditandatangani hari ini antara Malaysia dan Itali bagi mengelakkan cukai dua kali dan mencadangkan bagi pihak Kerajaan Itali bahawa:

- (a) duti sewa-filem yang dikenakan di bawah Akta Duti Sewa-Filem Wayang Gambar 1965 (yang dalam konteks ini disifatkan sebagai cukai ke atas royalti filem wayang gambar) tidak boleh melebihi 15% daripada amaun kasar sewa filem itu;
- (b) jika Kerajaan Malaysia dalam mana-mana perjanjian yang dibuat dengan negara-negara OECD yang lain menghadkan kadar cukai ke atas filem wayang gambar atau pita bagi televisyen atau penyiaran pada kadar yang kurang daripada lima belas peratus daripada amaun kasar sewaan filem itu, kedua-dua Kerajaan hendaklah berunding antara satu dengan lain bagi tujuan mengubahsuaikan kadar cukai itu supaya layanan yang sama dapat diperluaskan atas dasar yang bersaling. Kerajaan Malaysia hendaklah memberitahu Kerajaan Itali dengan seberapa segera yang boleh tentang apa-apa Perjanjian baru dengan negara-negara OECD yang mempunyai kadar cukai yang kurang daripada lima belas peratus atas royalti itu.

Selanjutnya saya diberi penghormatan mencadangkan supaya nota sekarang ini dan jawapan Tuan Yang Terutama yang mengesahkan penerimaan cadangan tersebut di atas oleh Kerajaan Malaysia hendaklah dianggap sebagai menjadi suatu Perjanjian yang akan menjadi sebahagian integral Perjanjian bagi mengelakkan cukai dua kali ini.

Saya mengambil peluang ini untuk menyampaikan kepada Tuan Yang Terutama penghormatan saya yang setinggi-tingginya.”

Selanjutnya saya diberi penghormatan mengesahkan bahawa Kerajaan Malaysia menerima cadangan yang terkandung dalam Nota Tuan Yang Terutama itu, dan bersetuju supaya Nota tersebut dan jawapan sekarang ini dianggap sebagai menjadi suatu Perjanjian antara kedua-dua Kerajaan.

Saya mengambil peluang ini untuk menyampaikan kepada Tuan Yang Terutama penghormatan saya yang setinggi-tingginya.

Diperbuat pada 19hb April 1984.

[Perb. O. 6869/23 Vol. 2; PN. (PU²)80 Pt. IX.]

TENGKU RAZALEIGH HAMZAH,
Menteri Kewangan

(Akan dibentangkan dalam Dewan Rakyat menurut seksyen 132 (6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan seksyen 65A (5) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967.)

INCOME TAX ACT 1967
AND
PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (ITALY) ORDER 1984

Act 53
45/67

IN exercise of the powers conferred by section 132 (1) of the Income Tax Act 1967 and section 65A (1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967, the Minister makes the following order:

Citation.

1. This Order may be cited as the **Double Taxation Relief (Italy) Order 1984.**

Double
taxation
relief.

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made with the Government of the Republic of Italy with a view of affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and Italian tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that the arrangements shall have effect.

SCHEDULE
(Paragraph 2)

**AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF
MALAYSIA AND THE GOVERNMENT OF THE
REPUBLIC OF ITALY FOR THE AVOIDANCE OF
DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF
FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON
INCOME**

The Government of Malaysia and the Government of the Republic of Italy desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, have agreed as follows:

Article 1

PERSONAL SCOPE

The Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. The taxes which are the subject of this Agreement are:

(a) in the case of Italy:

- the personal income tax (l'imposta sul reddito delle persone fisiche);
 - the corporate income tax (l'imposta sul reddito delle persone giuridiche);
- even if they are collected by withholding taxes at the source;

(hereinafter referred to as "Italian tax")

- (b) in the case of Malaysia:
- income tax and excess profit tax;
 - supplementary income taxes. that is, tin profits tax development tax and timber profits tax; and
 - petroleum income tax;
- (hereinafter referred to as “Malaysian tax”).

2. This Agreement shall also apply to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. In this Agreement, unless the context otherwise requires :

- (a) the term “Malaysia” means the Federation of Malaysia and includes any area adjacent to the territorial waters of Malaysia which has been or may hereafter be designated under the laws of Malaysia concerning the Continental Shelf as an area within which the rights of Malaysia with respect to the sea bed and sub-soil and their natural resources may be exercised;
- (b) The term “Italy” means the Republic of Italy and includes the areas beyond the territorial sea of Italy and in particular the sea bed and sub-soil adjacent to the territories of the peninsula and of the Italian islands and situated beyond the territorial sea up to the limits prescribed by the Italian laws to permit the exploration and exploitation of natural resources of the said areas;
- (c) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Italy or Malaysia as the context requires;
- (d) the term “person” shall have the meaning assigned to it in the taxation laws of the respective Contracting States;
- (e) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate in the taxation laws of the respective Contracting States;
- (f) the term “tax” means Malaysian tax or Italian tax, as the context requires;
- (g) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

- (h) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise which has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
 - (i) the term “national” means :
 - (1) any individual possessing the nationality or citizenship of a Contracting State;
 - (2) any legal person, partnership, association and other entity deriving its status as such from the law in force in a Contracting State;
 - (j) the term “competent authority” means :
 - (1) in the case of Italy, the Ministry of Finance ;
 - (2) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorised representative.
2. As regards the application of the Agreement by a Contracting State any term not otherwise defined shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that Contracting State relating to the taxes which are the subject of the Agreement.

Article 4

FISCAL DOMICILE

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means:
- (a) in the case of Italy, a person who is resident in Italy for the purposes of Italian tax; or
 - (b) in the case of Malaysia, a person who is resident in Malaysia for the purposes of Malaysian tax.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows :
- (a) he shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which he has a permanent home available to him. If he has a permanent home available to him in both Contracting States he shall be deemed to be a resident of the Contracting State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interest);
 - (b) if the Contracting State in which he has his centre of vital interest cannot be determined or if he has not a permanent home available to him in either Contracting State, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which he has an habitual abode;
 - (c) if he has an habitual abode in both Contracting States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State of which he is a national;
 - (d) if he is a national of both Contracting States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle, the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which its place of effective management is situated.

Article 5**PERMANENT ESTABLISHMENT**

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business in which the business of the enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term “permanent establishment” shall include especially :
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop;
 - (f) a farm of plantation;
 - (g) a mine, oil or gas well, quarry or other place of extraction of natural resources including timber or other forest produce;
 - (h) a building site or construction, installation or assembly project which exists for more than six months.
3. The term “permanent establishment” shall not be deemed to include:
 - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or for collecting information, for the enterprise;
 - (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of advertising, for the supply of information, for scientific research or for similar activities which have a preparatory or auxiliary character, for the enterprise.
4. An enterprise of a Contracting State shall be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it carries on supervisory activities in that other State for more than six months in connection with a construction, installation or assembly project which is being undertaken in that other State.
5. A person acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State—other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies—shall be deemed to be a permanent establishment in the first mentioned State, if :
 - (a) he has and habitually exercises in the first mentioned State an authority to conclude contracts on behalf of the enterprise, unless his activities are limited to the purchase of goods or merchandise for that enterprise;

- (b) he has no such authority, but maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise from which he regularly delivers goods or merchandise on behalf of the enterprise.

6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, where such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise) shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income from immovable property may be taxed in the Contracting State in which such property is situated.
2. The term “immovable property” shall be defined in accordance with the law of the Contracting State in which the property is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply. The term shall also include usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, oil or gas wells, quarries and other places of extraction of natural resources or of timber or other forest produce. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall apply also to the income from the immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of professional services.

Article 7

BUSINESS INCOME

1. The income of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State, unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the income of the enterprise may be taxed in that other State but only so much of that income as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the income which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In the determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. No income shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

5. For the purposes of the preceding paragraphs, the income to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

6. Where income includes any item of income which is dealt with separately in another Article of this Agreement, the provisions of that other Article shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Income of an enterprise from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the place of effective management of the enterprise is situated.

2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to income derived from the participation in a pool, a joint business or in an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

Where—

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any income or profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of these conditions, have not so accrued, may be included in the income or profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Dividend paid by a company which is a resident of Italy to a resident of Malaysia may be taxed in Italy, and according to the law of Italy, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends.

3. Dividend paid by a company which is a resident of Malaysia to a resident of Italy who is the beneficial owner and is subject to Italian tax in respect thereof shall be exempt from any tax in Malaysia which is chargeable on dividends in addition to the tax chargeable in respect of the income of the company:

Provided that nothing in this paragraph shall affect the provisions of the Malaysian law under which the tax in respect of a dividend paid by a company resident in Malaysia from which Malaysian tax has been, or has been deemed to be, deducted may be adjusted by reference to the rate of tax appropriate to the Malaysian year of assessment immediately following that in which the dividend was paid.

4. If after the date of signature of the Agreement the system of taxation in Malaysia applicable to the income and distributions of companies is altered by the introduction of corporation tax (for which no credit is given to the shareholders) and a further dividend tax, then the Malaysian tax chargeable on dividends paid to a resident of Italy shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends.

5. Nothing in the foregoing paragraphs of this Article shall affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

6. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits or income, as well as income from other corporate rights assimilated to income from shares, by the taxation law of the Contracting State of which the company making the distribution is a resident.

7. The provisions of paragraphs 1, 2, 3 and 4 of this Article shall not apply if the recipient of the dividends, being a resident of a Contracting State, has in the other Contracting State, in which the company paying the dividends is resident, a permanent establishment with which the holding by virtue of which the dividends are paid is effectively connected. In such a case, the dividends are taxable in that other State according to its own law.

8. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State shall not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of the other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, or subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the law of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest, the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 of this Article, interest paid to a resident of Italy shall be exempt from Malaysian tax if the loan or other indebtedness in respect of which the interest is paid is an approved loan or a long-term loan.

4. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State shall be exempt from tax in that State if the interest is paid to the Government of the other Contracting State or local authority or any agency or instrumentality (including a financial institution) in respect of loans made in application of an agreement concluded between the Government of the Contracting States.

5. The form "interest" as used in this Article means income from Government securities, bonds or debentures, whether or not secured by mortgage and whether carrying a right to participate in profits, and debt-claims of every kind as well as all other income assimilated to income from money lent by the taxation law of the State in which the income arises.

6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the recipient of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on in the other Contracting State in which the interest arises a trade business through a permanent establishment situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the interest is taxable in that other State according to its own law.

7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political or an administrative subdivision, a local authority or statutory body thereof or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

8. Where, owing to a special relationship between the payer and the recipient or between both of them and some other person, the amount of the interest paid, having regard to debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the recipient in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In that case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the law of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the royalties.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, approved industrial royalties derived from Malaysia by a resident of Italy who is the beneficial owner thereof shall be exempt from Malaysian tax.

4. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work, patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience. The term, however, does not include any royalty or other amount paid in respect of motion picture films or of tapes for radio or television broadcasting.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 of this Article shall not apply if the recipient of the royalties, being a resident of a Contracting State, has in the other Contracting State in which the royalties arise a permanent establishment with which the right or property giving rise to the royalties is effectively connected. In such a case, the royalties are taxable in that other State according to its own law.

6. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political or an administrative subdivision, a local authority or statutory body thereof or a resident of a Contracting State or not has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and, such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

7. Where, owing to a special relationship between the payer and the recipient or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the recipient in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In that case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

CAPITAL GAINS

1. Gains from the alienation of movable property, as defined in paragraph 2 of Article 6, may be taxed in the Contracting State in which such property is situated.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or together with the whole enterprise) may be taxed in the other State. However, gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

3. Gains from the alienation of any property other than those mentioned in paragraphs 1 and 2, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 15, 17, 18, 19 and 20, salaries, wages and other similar remuneration or income in respect of personal (including professional) services derived by an individual who is a resident of a Contracting State, shall be taxable only in that State unless the services are performed in the other Contracting State. If the services are so performed, such remuneration or income as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration or income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of personal (including professional) services performed in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in a calendar year, and
- (b) the remuneration or income is paid by, or on behalf of, a person who is not a resident of the other State, and
- (c) the remuneration or income is not borne by a permanent establishment which that person has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, shall be taxed only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 15

DIRECTORS FEES

Notwithstanding the provisions of Article 14, directors' fees and similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 16

ARTISTES AND ATHLETES

1. Notwithstanding the provisions of Article 14, income derived by entertainers, such as theatre, motion picture, radio or television artistes, and musicians, and by athletes, from their personal activities as such may be taxed in the Contracting State in which these activities are exercised.

2. Where income in respect of personal activities as such of an entertainer or athlete accrues not to that entertainer or athlete himself but to another person that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or athlete are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to remuneration of profits derived from activities exercised in a Contracting State if the visit to that State is directly or indirectly supported wholly or substantially from the public funds of the other Contracting State, a political or an administrative subdivision, a local authority or statutory body thereof.

Article 17

PENSIONS

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 18, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article 18**GOVERNMENTAL FUNCTIONS**

1. (a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political or an administrative sub-division or a local authority thereof to any individual in respect of services rendered to that State or sub-division or local authority thereof shall be taxable only in that State.

(b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the recipient is a resident of that other State who:

- (i) is a national of that State; or
- (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of performing the services.

2. Any pension paid by, or out of funds created by a Contracting State or a political or an administrative sub-division or a local authority thereof to any individual in respect of services rendered to that State or sub-division or local authority thereof shall be taxable only in that State unless the individual is a national of, and a resident of the other Contracting State.

3. The provisions of Article 14, 15 and 17 shall apply to remuneration or pensions in respect of services rendered in connection with any trade or business carried on by a Contracting State or a political or an administrative sub-division or a local authority thereof.

Article 19**PROFESSORS AND TEACHERS**

An individual who, at the invitation of a university, college, school or other similar recognised educational institution in a Contracting State, visits that State for a period not exceeding two years solely for the purpose of teaching or conducting research or both at such educational institution and who is, or was immediately before that visit, a resident of the other Contracting State on any remuneration for such teaching or research in respect of which he is subject to tax in the other State.

Article 20**STUDENTS AND BUSINESS APPRENTICES**

An individual who is a resident in a Contracting State and is temporarily present in the other Contracting State solely:

- (a) as a student at a university, college, or school in the other State,
- (b) as a business or technical apprentice, or
- (c) as the recipient of a grant, allowance or award for the primary purpose of study or research from a religious, charitable, scientific or educational organisation

shall not be taxed in the other Contracting State in respect of remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education or training or in respect of a scholarship grant. The same shall apply to any amount representing remuneration for services rendered in that other State, provided that such services

are in connection with his studies or practical training or are necessary for the purpose of his maintenance for a period of time which is reasonably required to conclude his training or studies in that other State:

Article 21

OTHER INCOME

Item of income of a resident of a Contracting State which are not expressly mentioned in the foregoing Articles of this Agreement may be taxed in, both Contracting State.

Article 22

METHOD FOR ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. It is agreed that double taxation shall be avoided in accordance with the following paragraphs of this Article.

2. If a resident of Italy owns items of income which are taxable in Malaysia, Italy, in determining its income taxes specified in Article 2 of this Agreement, may include in the basis upon which such taxes are imposed the said items of income, unless specific provisions of this Agreement otherwise provide.

In such a case, Italy shall deduct from the taxes so calculated the Malaysian tax on income, but in an amount not exceeding that proportion of the aforesaid Italian tax which such items of income bear to the entire income.

On the contrary, no deduction shall be granted if the item of income is subjected in Italy to a final withholding tax by request of the recipient of the said income in accordance with the Italian law.

3. In the case of Malaysia, subject to the provisions of the law of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysian tax of tax payable in any country other than Malaysia, the amount of Italian tax payable under the law of Italy and in accordance with the provisions of this Agreement, by a resident of Malaysia in respect of income from sources within Italy shall be allowed as a credit against Malaysian tax payable in respect of such income, but in an amount not exceeding that proportion of Malaysian tax which such income bears to the entire income chargeable to Malaysian tax.

4. For the purposes of paragraphs 2 and 3 of this Article, where tax in relation to dividends, interest or royalties arising in a Contracting State is exempted or reduced for a limited period in accordance with the laws of that Contracting State, such tax which has been exempted or reduced shall be deemed to have been paid at an amount not exceeding:

- (a) 10 per cent of the gross amount of the dividends referred to in Article 10;
- (b) 15 per cent of the gross amount of the interest referred to in Article 11; and
- (c) 15 per cent of the gross amount of the royalties referred to in Article 12.

Article 23**LIMITATION OF RELIEF**

Where this Agreement provides (with or without other conditions) that income from sources in a Contracting State shall be exempt from tax, or taxed at a reduced rate in that State and under the laws in force in the other Contracting State the said income is subject to tax by reference to the amount thereof which is remitted to or received in that other State and not by reference to the full amount thereof, then the exemption or reduction of tax to be allowed under this Agreement in the first-mentioned State shall apply to so much of the income as is remitted to or received in that other State.

Article 24**NON-DISCRIMINATION**

1. The nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.
3. Except where the provisions of Article 9, paragraph 8 of Article 11, or paragraph 7 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same condition as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.
4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned State are or may be subjected.
5. Nothing contained in this Article shall be construed as obliging a Contracting State to grant to individuals not resident in that State any of the personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes which are granted to individuals so resident.
6. In this Article the term "taxation" means taxes which are the subject of this Agreement.

Article 25
MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with this Agreement, he may, notwithstanding the remedies provided by the taxation laws of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting States of which he is a national.
2. The competent authority shall endeavour, if the objections appear to it to be justified and if it is not itself able to arrive at an appropriate solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation not in accordance with the Agreement.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26
EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall, upon request, exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or for the prevention of fraud or fiscal evasion in relation to the taxes which are the subject of this Agreement. Any information so exchanged shall be treated as secret and shall not be disclosed to any persons or authorities other than those, including a court or administrative body, concerned with the assessment, collection, enforcement or prosecution in respect of those taxes or the determination of appeals in relation thereto.
2. In no case shall the provisions of paragraph 1 of this Article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation :
 - (a) to carry out administrative measures at variance with the laws or the administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - (b) to supply particulars which are not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 27**DIPLOMATIC AND CONSULAR OFFICIALS**

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of diplomatic or consular officials under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28**REFUNDS**

1. Taxes withheld at the source in a Contracting State shall be refunded by request of the taxpayer if the right to collect the said taxes is affected by the provisions of this Agreement.
2. Claims for refund, which shall be presented within the time limit fixed by the law of the Contracting State which is obliged to make the refund, shall be accompanied by an official certificate of the Contracting State of which the taxpayer is a resident certifying the existence of the conditions required to be entitled to the application of the allowances provided for by this Agreement.
3. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this Article, in accordance with the provisions of the Article 25 of this Agreement.

Article 29**ENTRY INTO FORCE**

1. Each of the Contracting States shall notify to the other the completion of the procedure required by its laws for the bringing into force of this Agreement. This Agreement shall enter into force on the date of the latter of these notifications and shall thereupon have effect:
 - (a) in Italy:
in respect of income assessable for the taxable period commencing on or after the 1st January 1977 and subsequent taxable periods;
 - (b) in Malaysia:
in respect of income for the year 1977 or accounting year ending not later than the 31st December 1977 and assessable for the year of assessment commencing on the 1st January 1978 and subsequent years of assessment.
2. Claims for refund or credits arising in accordance with this Agreement in respect of any tax payable before the entry into force of this Agreement by residents of either of the Contracting States shall be lodged within two years from the date of entry into force of this Agreement or from the date the tax was charged whichever is later. Nothing herein contained shall reduce any longer time limit available to such resident for this purpose under the law of the Contracting State of which he is a resident.

Article 30**TERMINATION**

This Agreement shall remain in force indefinitely but either of the Contracting States may terminate the Agreement, through diplomatic channels, by giving to the other Contracting State, notice of termination not later than the 30th June of any calendar year from the third year from the year in which the Agreement entered into force. In such event, the Agreement shall cease to have effect:

(a) in Italy:

in respect of income assessable for the taxable periods commencing on or after the 1st January in the calendar year following that in which the notice of termination is given;

(b) in Malaysia :

in respect of income assessable for the year of assessment commencing on the 1st January in the second calendar year following that in which the notice of termination is given and subsequent years of assessment.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Agreement.

DONE in duplicate at Kuala Lumpur this 28th day of January 1984 each in the Italian, Bahasa Malaysia and English languages the three texts being equally authoritative and in case there is any divergence of interpretation, the English text shall prevail.

On behalf of the Government
of Malaysia

On behalf of the Government
of the Republic of Italy

PROTOCOL

At the time of signing the Agreement between the Government of Malaysia and the Government of the Republic of Italy for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Agreement.

It is understood that:

- (a) with reference to Article 2, paragraph 1 (a), the expression “withholding taxes at the source” means the final withholding taxes;
- (b) with reference to Article 7, paragraph 3, the expression “expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment” means the expenses directly connected with the activity of the permanent establishment;
- (c) with reference to Article 8, an enterprise of a Contracting State deriving income from the operation of ships or aircraft in international traffic shall not be subject to any local income tax imposed in the other Contracting State;

-
- (d) with reference to Article 10, in accordance with the law of Malaysia dividends paid by a company which is resident of Malaysia shall include dividends paid by a company which is a resident of Singapore which for purpose of those dividends has declared itself to be a resident of Malaysia, but shall not include dividends paid by a company which is a resident of Malaysia which for the purpose of those dividends has declared itself to be a resident of Singapore;
 - (e) with reference to Article 11, paragraph 3, the expression “approved loan” or “long-term loan” shall have the meaning that it has under Section 2 (1) of the Income Tax Act 1967 of Malaysia (as amended);
 - (f) with reference to Article 12, paragraph 3, the term “approved industrial royalties” means royalties as defined in paragraph 4 which are approved and certified by the competent authority of Malaysia as payable for the purpose of promoting industrial development in Malaysia and which are payable by an enterprise which is wholly or mainly engaged in activities falling within one of the following classes :
 - (a) manufacturing, assembling or processing;
 - (b) construction, civil engineering or shipbuilding; or
 - (c) electricity, hydraulic power, gas or water supply;
 - (g) with reference to Article 20, the expression “services rendered” in the case of a student means any part-time employment;
 - (h) with reference to Article 22, paragraph 4, interest which is exempted from tax by Malaysia in respect of an approved loan or a long-term loan in accordance with Article 11, paragraph 3, shall be regarded as exempted for a limited period during the period of such loan;
 - (i) with reference to Article 24, nothing contained therein shall be construed as obliging a Contracting State to grant to nationals of the other Contracting State not resident in the first-mentioned State those personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes which are by law available only to nationals of the first-mentioned State or to such other persons specified therein who are not resident in that State;
 - (j) with reference to Article 24, paragraph 3, nothing contained therein shall be construed as preventing Malaysia from not giving any deduction in respect of any interest, royalties and other disbursements incurred by an enterprise if the appropriate tax has not been withheld according to the taxation laws of Malaysia;

- (k) with reference to Article 25, paragraph 1, the expression “notwithstanding the remedies provided by the taxation laws” means that the mutual agreement procedure is not an alternative to the proceedings of either Contracting State which shall have been initiated within the time limit of the respective national laws;
- (l) the provisions of paragraph 3 of Article 28 shall not prevent the competent authorities of the Contracting States from carrying out, by mutual agreement, other procedures for the deductions of taxes provided for in this Agreement.

Done in duplicate at Kuala Lumpur this 28th day of January 1984 each in the Italian, Bahasa Malaysia and English languages the three texts being equally authoritative and in case there is any divergence of interpretation, the English text shall prevail.

On behalf of the Government
of Malaysia

On behalf of the Government
of the Republic of Italy

EXCHANGE OF NOTES

Excellency,

I have the honour to refer to the Agreement signed today between Malaysia and Italy for the avoidance of double taxation and to propose on behalf of the Government of the Republic of Italy that:

- (a) the film-hire duty imposed by Malaysia under the Cinematograph Film-Hire Duty Act 1965 (which in this context is deemed to be a tax on cinematograph film royalties) shall not exceed 15% of the gross amount of the film rental;
- (b) if the Government of Malaysia in any Agreement concluded with other OECD countries limits the rate of tax on cinematograph films or tapes for television or broadcasting to a rate less than fifteen per cent of the gross amount of the film rental, the two Governments shall consult each other with a view to modify the rate of tax in order to extend the same treatment on a reciprocal basis. The Government of Malaysia shall inform the Government of Italy about any new Agreement with OECD countries which has a rate of tax which is less than fifteen per cent on such royalties, as soon as possible.

I have further the honour to propose that the present Note and Your Excellency's reply confirming the acceptance by the Government of Malaysia of the above proposal shall be regarded as constituting an Agreement that shall form an integral part of the Agreement for the avoidance of double taxation.

I avail myself of this opportunity to extend to Your Excellency the assurance of my highest consideration.

Excellency,

I have the honour to acknowledge the receipt of Your Excellency's Note of this date which reads as follows :

"I have the honour to refer to the Agreement signed today between Malaysia and Italy for the avoidance of double taxation and to propose on behalf of the Government of the Republic of Italy that:

- (a) the film-hire duty imposed by Malaysia under the Cinematograph Film-Hire Duty Act 1965 (which in this context is deemed to be a tax on cinematograph film royalties) shall not exceed 15% of the gross amount of the film rental;
- (b) if the Government of Malaysia in any Agreement concluded with other OECD countries limits the rate of tax on cinematograph films or tapes for television or broadcasting to a rate less than fifteen per cent of the gross amount of the film rental, the two Governments shall consult each other with a view to modify the rate of tax in order to extend the same treatment on a reciprocal basis. The Government of Malaysia shall inform the Government of Italy about any new Agreement with OECD countries which has a rate of tax which is less than fifteen per cent on such royalties, as soon as possible.

I have further the honour to propose that the present Note and Your Excellency's reply confirming the acceptance by the Government of Malaysia of the above proposal shall be regarded as constituting an Agreement that shall form an integral part of the Agreement for the avoidance of double taxation.

I avail myself of this opportunity to extend to Your Excellency the assurance of my highest consideration".

I have further the honour to confirm that the Government to Malaysia accepts the proposal contained in Your Excellency's Note, and agrees that the same and the present reply shall be regarded as constituting an Agreement between the two Governments.

I avail myself of this opportunity to extend to Your Excellency the assurance of my highest consideration.

Made the 19th April 1984.

[Perb. O. 6869/23 Vol. 2; PN. (PU²) 80 Pt. IX.]

TENGGU RAZALEIGH HAMZAH,
Minister of Finance

(To be laid before the Dewan Rakyat under section 132 (6) of the Income Tax Act 1967 and section 65A (5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967.)